

nøje Overvejelse i Udvalget, og efter den Imødekommen, den højtærede Justitsminister ved dette Lovforslags Fremsættelse i øvrigt har vist, haaber jeg, at han ogsaa paa dette Omraade vil kunne vise Imødekommen. Selvfølgelig gaar jeg heller ikke ud fra, at slige Vogne skal have Lov til at ødelægge Broer og Veje og lignende, men det gælder ogsaa om at kunne lade dem færdes saa nogenlunde frit.

Jeg skal i øvrigt tillade mig den almindelige Bemærkning, at dette Lovforslag synes at være skrevet udelukkende for Hankønnet, men det er jo ganske bekendt, at baade i København og udenfor findes der Kvinder, der har faaet Kørebeviser, og derfor finder jeg, at Lovforslaget skal rettes i Overensstemmelse dermed, saaledes at det ikke altid er „han“, der er ansvarlig, det kan ogsaa være en „hun“, der er ansvarlig.

Der er fra den nugældende Lov til dette Lovforslag overført en Bestemmelse om, at Kørsel om Natten paa visse Veje kun er tilladt, naar Kørebanen overalt er oplyst med kunstigt Lys. Det er mig bekendt, at denne Bestemmelse er fortolket meget forskelligt. Der er ikke Tvivl om, at Kørebanen fra Raadhushuset til Kongens Nytorv overalt er oplyst med kunstigt Lys, men naar der er Tale om et Stykke Landevej, der paa en Strækning af en Mil eller mere er belyst med Gaslygter med visse Mellemrum, er Bestemmelsen blevet fortolket saaledes, at en saadan Vej ikke overalt er oplyst, idet der er en vis Afstand mellem Lygterne, og i dette Mellemrum er Vejen ikke oplyst. Bestemmelsens Udtryk er blevet Genstand for forskellig Fortolkning, og jeg tror, at vi maa komme til en Bestemmelse, der nærmere fastslaaer Meningen. Det har bl. a. en vis Betydning for den ikke ringe Kørsel med Motorvogne mellem Helsingør og København.

Jeg er i øvrigt tilfreds med den Bestemmelse i § 21, hvorefter Automobile kan færdes fra den ene Ende af Landet til den anden ad bestemte Hovedrouter. Jeg anser det for en foreløbig Foranstaltning, jeg tænker, at man i Aarenes Løb vil komme til Klarhed over, at man kan aabne Vejene for Kørsel i betydelig større Grad, men jeg er ogsaa klar over, at det ikke i Øjeblikket lader sig gøre, idet det først kan ske uden Gene for den almindelige Færdsel med Hestevogne, naar vore Veje paa mange Maader er gjort bredere, bl. a. ved Afskaffelse af Vejgrøfterne.

Den højtærede Minister har foreslaaet den nye Bestemmelse, at de Bøder, der falder efter denne Lov, skal glide ind i Statskassen.

Ja, Statskassen trænger vel, dog maaske mindre i Øjeblikket end i Fjor, men den trænger maaske stadig, men jeg kan forsikre om, at Hjælpekasserne, der hidtil har faaet disse Bøder, vil savne dem meget haardt, og jeg vil henstille til det høje Ting og den højtærede Minister, om vi ikke kan beholde den nugældende Bestemmelse.

Saa kommer jeg til det, der i Fjor var et Stridspunkt mellem Folketinget og Landstinget, nemlig Afgiften. Den ærede sidste Taler var ogsaa inde paa det Spørgsmaal. Jeg skal erindre om, at det var i Folketinget, den Bestemmelse blev indsat, at der skulde svares Afgifter af Lastautomobiler, altsaa Arbejdskøretøjer. Jeg var og er overhovedet imod, at der lægges Afgifter og Skatter paa disse Køretøjer i det hele. Her i Tinget blev man tilsidst enig om, at det var Luksuskøretøjerne, Afgiften skulde lægges paa, medens nyttige Køretøjer, Lastautomobiler, skulde være fri, men i det andet høje Ting indsatte man saa den Bestemmelse, der nu findes i Loven, og ved den sidste Behandling her i Salen akkvieserede det høje Ting derved, og Afgiften fik Plads her i Loven. Jeg beklager det, idet jeg anser Afgiften for en Hemsko, selv om den ikke er saa stor, at den helt kan standse Udviklingen. Den højtærede Minister foreslaar, at der skal foretages en Udvidelse, og har den høje Rigsdag overhovedet knæsat det Princip, at der skal svares Afgift, nærer jeg heller ikke Tvivl om, hvad Resultatet vil blive, men med min Tilslutning vil det ikke ske; jeg synes, at det kunde være nok med det, vi har faaet ind i denne Lov. Desuden er det i det hele saa uendeligt lidt, det hjælper omkring i Landet. Nu foreslaas der en ny Fordelingsskala, hvorefter Statskassen kun skal have $\frac{1}{4}$, medens den hidtil har faaet Halvdelen af Beløbene, men det, det drejer sig om, er forholdsvis lidt. Fordelingen sker i Henhold til Antallet af indregistrerede Automobile i de forskellige Jurisdiktioner. I den, jeg hører til, Helsingør Jurisdiktion, er der ifølge det Regnskab, der her er opstillet, i $1\frac{1}{2}$ Aar kun tilfaldet Helsingør By 46 Kr., ikke mere end til en eller $1\frac{1}{2}$ Favn Skærver, og der er $1\frac{1}{2}$ Mil Landevej at holde vedlige. Det foreslaar altsaa slet ingenting, og saa er der paa dette Sted en Trafik af Automobile, der er langt, langt større, end der svarer til det indregistrerede Antal, idet meget store Dele af Hovedstadens Automobile hele Sommeren igennem befarer disse Veje og ved deres Fart slider ikke saa lidt derpaa. Skulde der overhovedet være Tale om, at Afgifterne paa Automob-